

Anton Jørgensens erindringer: Flygtninge fra Swinemünde søgte vand og æbler ved Nab i 1945

_Af Anton Jørgensen, Aastrup Folkemindesamling 30. juni 2019

Anton Jørgensen (1914-2003) har med flot håndskrift skrevet erindringer om livet ved Nab til Aastrup Folkemindesamling. Her kan man læse en af dem.

Den 4. maj kom det længe ventede budskab, at tyskerne havde overgivet sig. Jeg arbejdede dengang i tørvemosen ved Herluf Clausen, Mosehavegaard, og den 5. maj holdt vi fri.

Fra tørvemosen, hvor vi arbejdede, havde vi frit udsyn til Svendborg Landevej, hvor vi så, at de tyske soldater traskede hjem, slæbende på deres få ejendele på hjulbør, gamle trækvogne og barnevogne på vej mod Faaborg. Det var ikke de stolte og hovmodige soldater, som da de besatte Danmark. Dengang sang de af fuld hals, når vi mødte dem. Og så troede vi, at vi var sluppet af med dem, men en morgen nogen tid efter var der ankret 8-9 store både op sydvest for Kidholm.

Det lignede store flodbåde, og der var en masse mennesker om bord. Det var flygtninge fra Swinemünde. De lå nok derude en halv snes dage, og de var ikke helt kede af det. Det stod med meget fint vejr de dage, og om aftenen kunne vi høre dem synge og spille derude. En dag kom der to op og gerne ville have "Wasser", og de pegede på vandpumpen, og det var ikke små portioner, de skulle bruge.

De var så inde med en af de store både, så langt den kunne flyde. Når de skulle have så meget vand, tænkte jeg, at de havde nemmere ved at få det fra den store kilde cirka 100 meter herfra. Jeg tog med min hule hånd og drak af kildevandet for at vise, at det var rent vand, men de rystede på hovederne og pegede hjem på vandpumpen, og så fik de lov til at pumpe, to mand ved pumpestangen, og to andre stod klar til afløsningen. Andre kom med spande, det lignede store henkogningskedler, og to mand til hver spand, og så gik det ellers i en lind strøm ned til stranden.

Brønden løb tør

Efter en times tid var jeg nede ved stranden og så, hvordan de fik det ud på skibet. Fra skibet og ind i et træ havde de lavet et snoretræk, så når en fuld spand gik ud kom der en tom ind. På dækket var der allerede kommet gang i vasken. Flere af damerne stod med store vaskebaljer og vaskede tøj, men da de havde pumpet i cirka tre timer, løb brønden tør for vand, og så var det slut.

Da de gik, kom de to, der spurgte efter vand og sagde mange tak, og så tog han under armen en pakke, der fløj ind under bordet i bryggerset. Samtidig fik han øje på en kasse med æbler. Jeg kunne forstå på dem, at de havde mange børn om bord, og så fik de kassen. Så fløj der en pakke til under bordet.

Da de var gået, var jeg selvfølgelig nysgerrig efter at se, hvad pakkerne indeholdt. Der var to par nye blå arbejdsbukser, og de passede mig fint. Det var noget andet end det pap tøj, vi kunne købe dengang. Nogle dage efter var de væk.

Og herefter sænkede fred og ro sig over den lille bugt

Vores folkemindesamlinger og lokalarkiver er fyldt med historier om folk og fæ, der har haft og har betydning for vores landsbyer og lokalsamfund i dag. Vi har bedt arkiverne dykke ned i de mest dramatiske, spændende og interessante fortællinger for at kunne dele dem med jer læsere.

Lokalarkiverne og folkemindesamlingerne bidrager på skift med historier fra vores lokalområder